

aar; Tillægsbevilling for St. Thomas og St. Jan for Finantsaaret 1867—68; Tillægsbevilling for St. Croix for Finantsaaret 1869—70; Tillægsbevilling for St. Thomas og St. Jan for Finantsaaret 1869—70, samt Tillægsbevilling for St. Croix for Finantsaaret 1870—71, og desuden en Anordning om Pension for Enken efter Overveimester paa St. Croix Major Andrew Vang. De saaledes modtagne Actstykker ville som sædvanlig blive optagne i Rigsdagsstidendens Tillæg.

Det første Punkt paa Dagsordenen var: Conseilspræsidenten forelægger: Forslag til Lov om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse.

Conseilspræsidenten: Det Forslag til Lov, som jeg efter Hans Majestæts Allernaadigste Befaling har den Ære herved at forelægge for det høie Thing, behøver ikke, antager jeg, nogen lang Motivering. Med Hensyn til dets Begrundelse kan jeg nærmest henvisse til Grundlovens § 8. Det vil være i det høie Things Grindring, at der i den oprindelige Grundlov af 1849 fandtes 4 Paragraffer, nemlig §§ 9—12, som omhandlede de Tilfælde, der ere Gjenstand for nærværende Lovforslag. Ved Omformningen af Grundloven af 1849 fandt man det rigtigst at lade disse Bestemmelser gaae ud, fordi man erkjendte, at det i flere Henseender kunde være uheldigt, besværligt og betænkeligt at beholde dem staaende. Erfaringen havde dengang endnu ikke givet nogen Belædning med Hensyn til den Brug, som der kunde blive for Bestemmelser om de paagjældende Forhold, og man foretrak derfor at gjøre det hele Apparat mere bevægeligt ved at lægge Ordningen af disse Forhold indenfor den almindelige Lovgivnings Omraade. Det Forslag, som nu her fremkommer, indeholder en endelig Afgjorelse af alle de Tilfælde, som hidtil ere blevne afgjorte enkeltviis. Det vil saaledes være i det høie Things Grindring, at der i Aaret 1867 blev gennem Rigsdagen givet en Lov, hvor-

ved Kronprindsen, da Hans Majestæt reiste bort, overtog Regjeringens Førelse. Da det samme Tilfælde indtraadte Aaret efter, blev man nødt til at afgjøre det ved en provisorisk Lov, der siden blev forelagt Rigsdagen til Stadfæstelse, for at undgaae den Vidtløftighed, der vilde være forbunden med i Henhold til de gjældende Bestemmelser at sammenkalde Rigsdagen og give en Lov for det paakommende Tilfælde. I forrige Aar indtraadte endelig det Tilfælde, at Hans Majestæt Kongen og Hans Kongelige Høihed Kronprindsen vare fraværende paa een Gang i Aulebning af Kronprindsens Formæling i Sverig, og ved den nævnte Leilighed fremtraadte endydermere Duffeligheden af, at den paagjældende Bestemmelse i Grundloven ikke længere forblev henstaaende uigjennemført. Det Lovforslag, som herved forelægges, og som jeg skal tillade mig at anbefale til det høie Thing, tror jeg vil blive befundet at være affattet saaledes, at Sagen ordnes saa simpelt og saa eensartet som mulig. Det er væsentlig to Tilfælde, til hvilke Bestemmelserne begrændses, nemlig enten at Kongen selv udnævner Regent eller Regentkab, eller at dette udnævnes af Rigsdagen, fordi Kongen ikke har kunnet gjøre det eller ikke har gjort det. Hvilket af disse Tilfælde der end indtræffer, saa er det ifølge Lovforslaget forud givet, at Thronfølgeren er den, der skal overtage Regentkabet, saafremt han er myndig eller i det Hele taget istand til at overtage det. Hvis dette derimod ikke er Tilfældet, saa skal Regentkabet tilfalde enten en anden Prinds af Kongehuset, der er myndig og arveberettiget til Thronen, eller det skal tilfalde tre danske Mænd, som maae være fuldmyndige. Til disse Hovedtræk holder Lovforslaget sig, og ved de Principer, som det saaledes etablerer for alle Tilfælde, haaber jeg, at det vil vise sig ved nærmere Drøftelse, at Sagen er søgt simplificeret saa meget som mulig, og at Reglerne ere gjorte saa eensartede, som det er muligt at gjøre dem i Tilfælde som de heromhandlede. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høie Thing.